

ISSN : 2454-2415

Volume VII, Issue 2


February, 2019

INTERNATIONAL JOURNAL OF INNOVATIVE KNOWLEDGE CONCEPT

www.ijikc.co.in



SONHIRA PUBLICATION


PRINCIPAL
Shivaji College, HINGOL



International Journal of Innovative Knowledge Concepts

Editor
Pramila M. Jamdade

Language: English

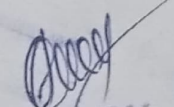
Published by
Sonhira Publication,
204, Om, ChandranganSwaroop Society,
Ambegaon Bk., Near Sinhgad Institute, Ambegaon,
Pune- 411046

Copyrights: Editors 2019
All rights reserved

ISSN: 2454-2415

Volume-VII, Issue-2 February, 2019

Available at www.ijikc.co.in


PRINCIPAL
Shivaji College, HINGOLI



International Journal of Innovative Knowledge Concepts

ISSN: 2454-2415
Volume VII, Issue 2, February, 2019



Welcome to IJKC

International Journal of Innovative Knowledge Concepts (IJKC) is a monthly international journal published in English, Hindi & Marathi for scholars, practitioners, and students. All research papers submitted to the journal will be double – blind peer reviewed referred by members of the editorial board readers will include investigator in universities, research institutes government and industry with research interest in the general subject.

Our aim is worldwide recognition and fast publication. IJKC publishes high-quality work from different epistemological, methodological, theoretical, and cultural perspectives and from different regions across the globe. IJKC makes readers of the change happening in higher education and society as well as research an end us. Our journal helps in providing a convenient, reliable as well as cost effective solution of processing and delivering the publication to the door step of our readers. It provides a forum for innovation, questioning the assumptions, and controversy and debate, and aims to give creative impetuses for academic scholarship and for applications in education, policy making, professional practice, and advocacy and social action.

To achieve these aims, IJKC will publish original research articles, book reviews, commentaries, correspondence, review articles, technical notes, short communications, case study, books, thesis and dissertation relevant to the fields of Agricultural Science, Ayurved, Biochemistry, Biotechnology, Botany, Chemistry, Commerce, Computer Science, Economics, Engineering, Environmental Sciences, Food Science, Geology, Geography, History, Horticulture, Law, Library & Information Science, Linguistics, Literature, Management Studies, Mathematics, Medical Sciences, Microbiology, Molecular Biology, Nursing, Pharmacy, Physics, Social Science, Zoology, etc.

Indexed

International Journal of Innovative Knowledge Concepts (IJKC) is included in different indexing agencies, **Google Scholar, Directory of Research Journal Indexing, BASE - Bielefeld Academic Search Engine** etc.

PRINCIPAL

Shivaji College, HINGOLI

Editor in Chief

Mrs. Pramila Mohan Jamdade, Librarian, Technical Institute of Nursing Education, Pune, India

Managing Editor

Dr. Mohan L. Jamdade, Bharati Vidyapeeth V
Deemed to be University, Pune

Members, Editorial Board

Dr. Brian Goodarzi, Department of Physical Education and Sports Science, Islamic Azad University, Borjerd Branch, IRAN, Iran, Islamic Republic of

RakibulHasan, Sub-Editor, The Bangladesh Today (TBT), Bangladesh, Bangladesh

Dr. shoukat Ahmad Raiber, Department of Education, Aligarh Muslim University, Aligarh, India

Dr. Sunil Kumar Jangir, PhD Coordinator and Asst. Professor, Head, Dept. of Social Science, Shri Jagdish Prashad Jhabarmal Threwala University, Jhunjhunu, Rajasthan, India, India

Dr. Ch. Radhika, Department of English University College of Engineering & Technology Acharya Nagarjuna University Nagarjuna Nagar - 522510, Guntur, India

Dr. B. N. Pawar, Principal, Dr. B. N. Purandare Arts, Smt. S. G. Gupta Commerce and Science College, Lonavla, Pune (India)

Dr. R. Hamsalakshmi, LRG Government Arts College for Women, Palladam Road, Tirupur - 641 604, Tamil Nadu, India, India

Dr. Gopal Sharma, Professor in Political Science Department of Political Science Stalkuchi College P.O. Stalkuchi District: Cooch Behar West Bengal PIN- 736158,, India

Dr. SoumanDatta, Associate Professor Department of Botany University of Rajasthan Jaipur-302001, India, India

Dr. B. M. Purge, Librarian, Jaykar Library, SavitribaiPhule Pune University Ganeshkhind, Pune, Maharashtra 411007, India, India

Dr. Kavita Verma, Asst. Director, University Sports Board, Banaras Hindu University, Varanasi (U.P.)

Dr. Meenal Kedar Oak, Librarian (Selection Grade) & Coordinator IGNOU Study Centre - 16142 MESS's Institute of Management & Career Courses (IMCC), Pune, India

Members, Advisory Board

Dr. Md Shajahan Ali, Professor, Department of Applied Physics Electronics and Communication Engineering, Islamic University, Kushtia-7003, Bangladesh

Dr. P. Malvadi, Principal, Government Degree College, Osmania University, Patancheru, HYDERABAD—502 319 Andhra Pradesh, India, India

Dr. N. B. Dahibhate, Principal Technical Officer, National Chemical Laboratory, Pune,, India

Dr. Biswajit Sardar, H.O.D. and Assistant Professor, Dharendra Mahila P.G. College, Karanjitpur, Sunderpur, Varanasi, Uttar Pradesh

Dr. V. S. Mugeade, Ex-Librarian, Bharati Vidyapeeth University, Pune, India

SUBSCRIPTIONS

Type	Subscription for Online & Print	Subscription for Online & Print
Subscription for Indian Users	1500/-	2000/- INR
Subscription for Foreign Users	30 USD	70 USD
Institutions in India	5000	6000/- INR
Institutions in our side India	100 USD	400 USD

Mode of Payment

- Internet Transfer / Online Transfer:** You can paying subscriptions through Net Banking Facility.
- Cash Deposit:** You can also make payment by cash deposit in following bank.
- Pay Pal :** Paypal id is : drmojanjamdade@gmail.com
- Money Gram or Western Union :** in favour of **Mohan Laxman Jamdade**

BANK NAME	State Bank of India
Bank Address	Hingne (Khurd), Vitthalwadi, Vrshidetu, Singhaged Rd, Pune
Bank Account Name	Pranita Mohan Jamdade
Bank Account Number	33851944480
Branch Code	7159
IFS Code	SBIN0007159
MICR Code	411002017
SWIFT Code	SBININBB249


PRINCIPAL

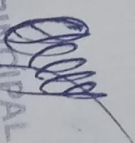
Shri Vaidi College, HINGOLI



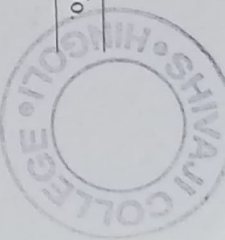
CONTENTS

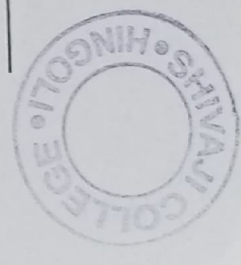


Sr.No.	Article Name	Author Name	Page No.
1.	ICT Training for Management Teachers	Pramod Pawar, Sachin Ayarekar	01-05
2.	Endemic Skeletal Fluorosis and Local Perception in Telangana, South India	Venkatesh Boddu	06-16
3.	Tagore's Songs ; As a Subtext Of Sanskrit Literature	Tannusweta Chattopadhyay	17-22
4.	Impact of Common Herb Chitrak (Plumbago Zeylanica) in Improving Nutritional Status and Related Indicators in Overweight and Obese Women	Ankita Sharma Nimali Singh Shankar Rao Roopraj Bharadwaj	23-27
5.	Detraditionalization: An Upshot of the Indigenous Social Coercions in Indian Rural Societies during the Twentieth Century: A Reading of Social Change in Indian Classics	P. John Joseph Kennedy, R. Retna Mony	28-34
6.	Origin and Development of Dhruvapada	Sutapa Bandyopadhyay	35-39
7.	Necessity of innovations in teaching English in the schools of Tripura: An Overview	Jantu Das, Rakesh Sen	40-43
8.	Autonomous Status to Higher Education Institutions in Kerala: Students and Teachers Perception	Sidhique Aslam, V. P Joshih	44-49
9.	Concept of model school a boon for rural talented students: an evidence from Andhra Pradesh, India	Subhashini Bada, R. Siva Prasadh	50-53
10.	Health Care System in India – A Comparative Analysis	Sunitha L F	54-58
11.	Glaciers recession and their impact: Some observation from Pampatiya, Bhagnyu bank and Tipra glaciers using Geospatial methods, Ultrakhand State, India	Syed Shams Rizvi H.C. Nainwal Prabhat Semwal Sarfaraz A. Ansari Tushar Sharma	59-65
12.	Narratives of Resistance: Trauma, Hybridity and the Veil's Resurgence in Mohja Kahf's The Girl in the Tangerine Scarf	Sidhique P., Abdul Mohammed Ali Jinnah	66-68
13.	The Echo of Status Quo in the Portrait by Aldous Huxley	D Buvaneswari	69-70
14.	Ethnicity and Politics of Identity in Nagaland: A Study of Easterine Kire Iralu's Bitter Wormwood	Poornima R	71-74
15.	Evolution Of Legal System In Travancore : A Historical Introspection	Yishnu Sreevalsan	75-83
16.	Ethiopianism. Anti "Whiteness", Racism and anti-ethnicity movement: Philosophical and Historical analysis	Teshome Abera	84-88


 PRINCIPAL
 Shivaji College, HINGOLI

Sr.No.	Article Name	Author Name	Page No.
17.	Oral Tradition and Writing History: A Case Study of Kathivaram Veeran Thottam	Nimisha P	89-93
18.	Microscopic Analysis of Natural and Reinforce Bar Of Phoenix Sylvestris	R.S. Chouhan, M.S. Chouhan B.D. Shrivastava A. Mishra S. Phadke	94-97
19.	Caring of Tuberculosis Patients: A Study of Psychosocial Factors	Choudhary, G.N, Ahmed, A	98-104
20	Signs of Nature: Traditional Use of Bio-indicators in Agriculture and for Predicting Weather among the Sonowal Kachari tribe of Assam, India	Ripunjy Sonowal	105-113
21	Comparison of hydrolases and oxidoreductases of two major folivorous Pests, Buzura suppressaria and Eterusia magnifica of Tea from Darjeeling Foothills and surrounding areas	Mayukh Sarker	114-120
22	A Study on Crowd Funding and Its Regulations in India	Brindha.N	121-123
23	Tech-Enabled Learner Support Services in ODL: A Study of Awareness among Prospective Teachers	Gulfeshan Naaz H. Khafiya Begum	124-128
24.	Fault Criteria at Design stage with Cohesion Metrics	Brijesh Kumar Bhardwaj	129-131
25.	Open Educational Resources: Awareness among Prospective Teachers of Indian Central Universities	Ameen Ansari, H. Khafiya Begum	132-137
26.	Television Viewing and Audience Attitudes on Gender Traits	Beulah Rachel Rajaratnamani	138-140
27.	Postural Impairments in Primi-para Women after One Year of Delivery	Sandeep Babasahab Shinde, Asavari Jeevankumar Gaikwad	141-146
28.	Effect of psycho-education on Knowledge regarding cirrhosis of liver among patients with alcoholic liver cirrhosis	B. Venkatesan T. V Ramakrishnan G. Vijayalakshmi S.J. Nalini	147-150
29.	Consumer Inclination Towards M-Wallets: A study of Delhi	Diksha Goel	151-157
30.	Ecoconsciousness in A. K. Ramanujan's Poetry	Balkrishna Magade	158-161
31.	Victims of Race, Class and Gender: Women in Toni Morrison's The Bluest Eye	Harion Singh	162-166
32.	केदारनाथ अग्रवाल के काव्य में प्रगतिवादी चेतना	सुधीर गणेशराव नाथ	167-171
33.	वैश्वीकरण के दौर में संगीत	स्वप्ति शर्मा	172-174
34.	'जात आणि मतदान वर्तन : विशेष संदर्भ उत्तर प्रदेश व महाराष्ट्रतील चर्माकार समाज'	राजेंद्र दिलीप आगवाने	175-179
35.	नरहर कुरूंदकारांचे सामाजिक लेखन: एक ऐतिहासिक अभ्यास	शिरसागर बी. एस.	180-183
36.	मराठी भाषेची जडणघडण, संवर्धन व उपयोगिता	ईश्वर सोमनाथ	184-189
37.	Problems in Biomedical Medical Ethics: A Philosophical Reflection	Md. Akramul Haque	190-194
38	A Study to Assess the Effectiveness of Self Instructional Module on the Practices of Staff Nurses Regarding Administration of IV Injection through Existing IV Port In Paediatric Ward of Selected Hospitals in Pune	Sreelekha Rajesh	195-201





सारांश

सामाजिक प्रबोधन करणा-या समाजसुधारकांची मोठी परंपरा महाराष्ट्रास लाभली आहे. व्यक्तीने समाजासाठी काही करणे हा मानवधर्म आहे. परंतु प्रत्येकजण हा 'मानवधर्म' पाळत असतो असे नाही. बहुतांश लोक आपल्या वैयक्तिक परिघातून बाहेरच येत नाही. मात्र काही महापुरुषांनी आपल्या प्रज्ञेने निरनिराळ्या विषयांचे सतत अध्ययन, चिंतन-मनन करून आपले विचार निश्चिडपणे मांडून समाजपरिवर्तन केले. हा वारसा नरहर कुरुंदकरांनी जोपासून समाजहितासाठी जमे आयुष्य खर्ची केले. नरहर कुरुंदकरांनी केलेले सामाजिक लेखन त्यांच्या लेखातून, भाषनातून, विविध ग्रंथांना लिहिलेल्या प्रस्तावनेतून दिसून येते. विसाव्या शतकातील 6] 7 व 8 वे दशक हे मराठवाडयामध्ये कुरुंदकरांच्या विचारप्रणालीतून घडत होते. महाराष्ट्राला पुरोगामी विचारप्रणालीतून वाटचाल करावयास लावणारे समाजप्रबोधनकार म्हणून ते प्रसिध्द आहेत. राजकारणापासून ते समाजकारणापर्यंत योग्य मार्गदर्शन मिळणारे एकमेव केंद्र म्हणजे नरहर कुरुंदकर.

'भजन', 'मंगोवा', 'जागर', शिवरात्र', मधुन त्यांचे सामाजिक विचार प्रकषने दिसून येतात. भारतीय समाजाने विज्ञाननिष्ठ वृत्ते हे विवेचन त्यांनी आपल्या ग्रंथातून केले आहे. हिंदू समाजाचा इतिहास विविधतेतील एकतेचा इतिहास नाही, तर तो परस्पराच्या सुख-दुःखाविषयी उदासीन अस्वप्ना-या शेकडो भिन्न-भिन्न गटांच्या आत्मघातकी रचनेचा इतिहास आहे. विज्ञानाने प्रगती करून्ही आणही समाज धर्माच्या मुळ गाभ्यालाच चिकटलेला आहे. खरे म्हणजे समाज जीवनाच्या सार्वजनिक कक्षेतून 'धर्म' वाजूला सारणे आणि तो केवळ पारलौकिक बाबींसाठी मर्यादीत करण्याची नितांत आवश्यकता आहे असे कुरुंदकर आपडाने प्रतिपादन करतात. गुलामगिरी विरुध्द समाजातील कनिष्ठ वर्गातील लोकांनी चळवळ उभी केली पाहिजे असे सांगणारे कुरुंदकर पहिले दलित पुढारी होते". दलिताविषयी त्यांच्या मनात विशेष आस्था होती. दलित व मुस्लिमांचे प्रश्न जागृतपणे, बुद्धिनिष्ठेने, निसृद्धवृत्तीने पुरोगामी विचारांच्या संघटनेंनी सोडविले पाहिजे. त्याशिवाय 'समाज परिवर्तन होणार नाही. वर्णव्यवस्थेची व विभक्त्येची सगळी कल्पनाच आपण इतिहास जमा समजून वाजूला सारली पाहिजे. अशाप्रकारे कुरुंदकरांनी आपले विचार विविध ग्रंथामधून प्रखरतेने मांडले आहेत.

हिंदू, मुस्लिम, किरां कुध्दधर्मिय कोणत्याही समाजाचे धर्मातील राध्द निर्माण झाले तरी समताधिष्ठीत समाज निर्माण होणार नाही. समाज नागरी कायदा, लोकशाही समाजवादाच्या आश्रयाशिवाय शक्य नाही कारण या पायावरच ख-या सारख्याची शोषणरहित समाजाची उभारणी होऊ शकेल अशी कुरुंदकरांची धारणा आहे. प्रत्येक धर्मातील लोकांनी चमत्कारपासून दूर राहिले पाहिजे असा कुरुंदकरांनी संदेश देऊन गाडणे महाराजांचे कार्य ख-या दृष्टीने समाजोपयोगी होते. असे प्रतिपादन केले. चमत्काराचे सामाजिक मूल्य शुन्य आहे. कारण चमत्कार करणा-या साधु संताने आपले सामर्थ्य देशाच्या कल्याणासाठी वापरलेले आढळून येत नाही. " त्यामुळे बुध्दीवादांनी अशा बाबीविरोधी समाज जागरण करण्याची गरज आहे. तरच मानसाची बुध्दी जागृत राहिल. यासाठी कुरुंदकर संदेव प्रयत्नशील राहिले. "चमत्काराने मानसाची बुध्दी आधळी होते"

त्रिज्यांच्या उत्तनी संदर्भात कुरुंदकर अधिक जागृत होते. त्रिज्याचे आयुष्य खडतर आहे. त्रिज्यांच्या शिक्षणाला प्राधान्य दिले जात नाही. याची त्यांना खत होती. नरहर कुरुंदकर हे परिपूर्ण स्वातंत्र्याचे पुरस्कर्ते होते. "माणूस सामाजिक, धार्मिक, आर्थिक, राजकीय गुलामगिरीतून मुक्त झाला पाहिजे, अशा पध्दतीच्या सर्वांगीण स्वातंत्र्यावर त्यांची श्रध्दा होती. ते पुरोगामी विचारप्रणालीतून समाजकाडे पाहत होते. प्रबोधनवादी विचारांचा वारसा जोपासून आपल्या वाणीने व लेखाणीने सा-या महाराष्ट्राचे लक्ष त्यांनी वेधून घेतले. वैचारिक क्षेत्रामध्ये कुरुंदकर हे मराठवाडयाचे खरे मानधिदु होते.

किवदं : निरहर कुरुंदकर, निरहर कुरुंदकरांचे सामाजिक लेखन

प्रस्तावना

समाजाला प्रबोधन करणा-या समाजसुधारकांची मोठी परंपरा महाराष्ट्रास लाभली आहे. व्यक्तीने समाजासाठी काही करणे हा 'मानवधर्म' आहे. परंतु प्रत्येकजण हा 'मानवधर्म' पाळत असतो असे नाही. बहुतांश लोक आपल्या वैयक्तिक परिघातून बाहेरच येत नाही. मात्र काही महापुरुषांनी आपल्या प्रज्ञेने निरनिराळ्या विषयांचे सतत अध्ययन, चिंतन-मनन करून आपले विचार निश्चिडपणे मांडून समाजपरिवर्तन केले. संत ज्ञानेश्वर महाराजांपासून समाजाला गतीमान करण्याचे प्रयत्न भारतात झाले आहेत. लोकहितवादी, न्या. रानडे, चिपळूणकर, टिळक, आगरकर म. फुले, राजश्री शाहू महाराज, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर या सर्व विचारवंतांनी निदिरस्त समाजाला जागे करण्याचा, नवी दृष्टी देऊन पुरोगामी करण्याचा प्रयत्न केला आहे. हाच वारसा नरहर कुरुंदकरांनी जोपासून समाजहितासाठी जमे आयुष्य खर्ची केले. नरहर कुरुंदकरांनी केलेले सामाजिक लेखन त्यांच्या लेखातून, भाषनातून, विविध ग्रंथांना लिहिलेल्या प्रस्तावनेतून दिसून येते.

विसाव्या शतकातील 6] 7 व 8 वे दशक हे मराठवाडयामध्ये कुरुंदकरांच्या विचारप्रणालीतून घडत होते. महाराष्ट्राला पुरोगामी विचारप्रणालीतून वाटचाल करावयास लावणारे समाजप्रबोधनकार म्हणून ते प्रसिध्द आहेत.¹ अनेक समाजसेवी संस्था, शैक्षणिक संस्था, कुरुंदकरांच्या पुढाकाराने कार्यरत आहेत. त्यांनी परिव्यवत्ता व विधवांसाठी एस. आर. देशपांडे यांना एक शाळा 'कॅडेणसड कोर्स'² घेऊन सुरू केली. अशी अनेक समाजोपयोगी कार्ये केल्यामुळे लोक "च लगे चंदना सांगावा परिमळ वनस्पती मळे होफारून"³ या तुकाराम महाराजांच्या उक्तीप्रमाणे समाजाने त्यांचा आदर होत असे. नांदेड येथील 'संस्कृत पाठशाळा', 'अभिनव चिन्नाशाळा', 'नेरली कुष्ठधाम' अशा विविध संस्थांना कुरुंदकरांच्या आधार होता. दलित समाजविषयी तर कुरुंदकरांना मोठी तळमळ होती. "कुरुंदकर, दलितांचे खरे मित्र होते."⁴ दलिताविषयी त्यांच्या मनात विशेष आस्था होती. तत्त्वज्ञानापासून ते समितीपर्यंत राजकारणापासून ते समाजकारणापर्यंत योग्य मार्गदर्शन मिळणारे एकमेव केंद्र म्हणजे नरहर कुरुंदकर. राजकारणापासून ते समाजकारणापर्यंत योग्य मार्गदर्शन मिळणारे एकमेव केंद्र म्हणजे नरहर कुरुंदकर.⁵ त्यांनी जे सामाजिक कार्य केले. ते लोकहितवादी, विष्णुशास्त्री चिपळूणकर, आगरकर यांच्या परंपरेतील नरहर कुरुंदकर हे एक महान टुवा होते. प्रबोधनवादी विचारांचा वारसा जोपासून आपल्या वाणीने व लेखणीने सा-या महाराष्ट्राचे लक्ष त्यांनी वेधून घेतले.

54
PRINCIPAL
Shivaji College, HINGOLI



वैचारिक क्षेत्रामध्ये कुरुंदकर हे मराठवाड्याचे खरे मानबिंदू होते.

कुरुंदकरांनी प्रकाशित केलेल्या ग्रंथांच्या नावावरूनच त्यांची समाज परिवर्तनाची तळमळ स्पष्ट होते. जसे 'भजन', 'मंगोवा', 'जागर', 'शिवरात्रा', म्हणून त्यांचे सामाजिक विचार प्रकाशने दिसून येतात. भारतीय समाजाने विज्ञाननिष्ठ व्हावे हे विवेचन त्यांनी आपल्या ग्रंथातून केले आहे. याशिवाय वैज्ञानिक दृष्टिकोनाबरोबरच धर्मीनिरपेक्ष नितीमुल्यांची सार्वजनिक जीवनात प्रस्थापना महत्त्वाची आहे.⁶ असे त्यांचे ठाम मत होते. विज्ञानाला महत्त्वाचे स्थान आहे. पण त्यासही मर्यादा आहेत. अन्न मिळाल्यास माणूस शिजून-शिजून मरतो, हे सांगणे विज्ञानाचे काम आहे. परंतु मानसाने जगाचे की जगू नाही हे सांगणे विज्ञानाचे काम नाही. विज्ञान रोगावर औषध सांगते. औषध वापरून रोगी दुरस्त करावा कि करू नाही हे विज्ञान सांगत नाही. विज्ञानाचा मानवी जीवनाला उपयोग असतो. वैज्ञानिक सत्य समजावून घेवूनच विचार करावा लागतो. पण जीवनात काय असावे. त्याच्या दिशा विज्ञान दाखवू शकत नाही.⁷ अशाप्रकारे ते विज्ञानाची मर्यादा स्पष्ट करतात.

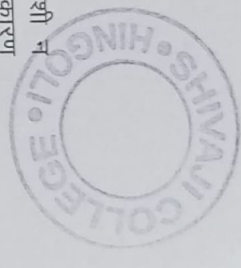
धर्मातीत लोकशाही, समाजवादांवर कुरुंदकरांची निष्ठा होती. समान नागरी कायदा, सर्वांने प्राथमिक शिक्षण, विषमतेचे कमी प्रमाण, जीवनमान उंचावणे, मागासलेल्या वर्गांला संरक्षण आणि जीवनमान वाढविण्यासाठी उत्पादन वाढ या बाबी एकसंघ समाजरचनेच्या प्रक्रियेचा भाग आहेत. समाजपुरुषांच्या मनावरील जळमट झटकून जावून नवी दृष्टी प्राप्त व्हावी असे त्यांना वाटते. "काशीस जावे नित्य वदावे"⁸ या उक्तीप्रमाणे त्यांचे आचरण आहे. हिंदू समाजरचना, ही गुलामगिरीचा पुरस्कार करणारी आहे. हिंदूतील वरिष्ठ वर्गातील लोकांची समाजसुधारणेला माण्यता असली, तरी वरिष्ठ वर्गातील लोक जून्या समाजरचनेचा धिक्कार करण्यास कधी पुढे येत नाही. हेच लोक हिंदू समाजाचा इतिहास म्हणजे विविधतेतील एकतेचा इतिहास आहे. असे प्रतिपादन करतात. या संदर्भात कुरुंदकर म्हणतात. हिंदू समाजाचा इतिहास विविधतेतील एकतेचा इतिहास नाही, तर तो परस्परत्या सुख-दुःखाविषयी उदासीन असणा-या शेकडो भिन्न-भिन्न गटांच्या आत्मघातकी रचनेचा इतिहास आहे. "गुलामगिरी विरुद्ध समाजातील कनिष्ठ वर्गातील लोकांनी चळवळ उभी केली पाहिजे असे सांगणारे कुरुंदकर पहिले दलित पुढारी होते"⁹. म. फुलेंच्या विचारांचा मोठा प्रभाव त्यांच्यावर होता.

वर्णव्यवस्था एक सामाजिक रचना म्हणून कधी अस्तीत्वात नव्हती. वर्णव्यवस्था हा समाजरचनेचा भाग नसून असलेल्या समाजाचे तर्कशुद्ध स्पष्टीकरण करण्याचा धडपडीचा तो भाग आहे. एकूण "वर्णव्यवस्था हा एक जुनाट मनाचा अविष्कार आहे."¹⁰ खरे म्हणजे वर्णव्यवस्थेची व विषमतेची सगळी कल्पनाच आपण इतिहास जमा समजून बाजूला सारली पाहिजे. अशाप्रकारे कुरुंदकरांनी आपले विचार विविध ग्रंथांमधून प्रखरतेने

मांडले आहेत. कुरुंदकर समाजवादाची जोड अर्थाशी लावता ते नैतिकतेशी लावतात. भारतीय राजकारण परंपरागत जातीव्यवस्थेमुळे व उदारमतवादी भांडवलशाहीमुळे फारच गुंतागुंतीचे झाले. प्रत्येक जातीला राजकीय सत्तेची हाव सुटने साहजिकच आहे. पण पुन्हा प्रत्येक जातीत श्रेष्ठ, कनिष्ठ, दरिद्री व सधन असे वर्ग आहेतच, यांच्यामध्ये संघर्ष निर्माण होऊ शकतो. वर्गलढा म्हणजे एका वर्गाने दुस-या वर्गावर स्वामित्व गाजवावे या उद्देशाने चाललेला लढा नव्हे. शोषक व शोषित यांच्यात असणा-या लढयाचा हेतु आज जे शोषक आहेत त्यांना शोषित करावे. हा लढा कशासाठी तर जातीव्यवस्थाच नष्ट करण्यासाठी असावा.¹¹ अशा लढयाला कुरुंदकर वर्ग-वर्ण समन्वयाचा लढा असे म्हणतात. दलित व मुस्लिम समाजाच्या उध्दारासाठी उच्चवर्णीयांनी मोकळ्या मनाने पुढे येउन सर्व सवलती मध्ये त्यांना मदत करायला पाहिजे. दलितांच्या न्यायहक्कासाठी इतरांनी प्रयत्न करावे, केवळ मतांच्या स्वरूपातच दलितांचा अनुनय करणे योग्य नाही. दलितांच्या अनुनय मिळविण्यासाठी त्यांचे प्रश्न उचलले जात आहेत, परंतु त्याचे स्वरूप हे केवळ राजकीय आहे. हे स्वरूप सामाजिक दृष्टीने होणे आवश्यक आहे. याबाबत कुरुंदकरांनी विपूल प्रमाणात लेखन केले आहे. त्यांच्यामते, दलित व मुस्लिमांचे प्रश्न जागृतपणे, बुद्धिनिष्ठेने, निस्पृहवृत्तीने पुरोगामी विचारांच्या संघटनेंनी सोडविले पाहिजे. त्याशिवाय समाज परिवर्तन होणार नाही.

'धर्म' संकल्पनाही कुरुंदकरांनी स्पष्ट केली आहे. त्यांच्या मते समाजाच्या प्रगतीमध्ये शोषित समाजाच मुळ अडथळा आहे. यापाठीमागील गोथेळाचे खरे कारण म्हणजे 'धर्म' होय, माणूस धर्मावर श्रध्दा ठेवून वागत आला. त्यामध्ये अंधश्रध्दाचाच भाग अधिक आहे. विज्ञानाने कितीही प्रगती केली असली तरी अंधश्रध्दा ससेल असे नाही. सुधारलेल्या जगात सुध्दा मानवी मनाची धार्मिकता कमी झालेली नाही. कारण माणूस हा पूर्णपणे विचारप्रधान असा प्राणी आहे.¹² यामुळे विज्ञानाने प्रगती करू नही आजही समाज धर्माच्या मुळ गाभ्यालाच चिकटलेला आहे. खरे म्हणजे समाज जीवनाच्या सार्वजनिक कक्षतून 'धर्म' बाजूला सारणे आणि तो केवळ पारलौकिक बाबींसाठी मर्यादीत करण्याची नितांत आवश्यकता आहे असे कुरुंदकर आग्रहाने प्रतिपादन करतात. राजकारणात सेव्युलॅरिझमचा विचार नेहमी अल्पसंख्याकांच्या संरक्षणासाठी होत आहे. ही मोठी चूक आहे.¹³ असे कुरुंदकरांनी परखड शब्दात मांडले आहे.

मुस्लिम समाज समान नागरी कायदा करण्यास सहसा तयार होत नाही. त्यासाठी हमीद दलवाई सारखे निष्ठावंत कार्यकर्ते पुढे यायला हवेत. अशा नेत्यामार्फत मुस्लिम सत्यशोधक समाजाचे कार्य सातत्याने चालविले पाहिजे. हिंदू, मुस्लिम, किंवा बुद्धधर्मीय कोणत्याही समाजाचे धर्मातील राष्ट्र निर्माण झाले तरी समताधिष्ठीत समाज निर्माण होणार नाही. समान नागरी कायदा, लोकशाही समाजवादाच्या आश्रयाशिवाय शक्य नाही. कारण या पायावरच ख-या रामराज्याची, शोषणरहित



PRINCIPAL

Shri. Hingoli College, HINGOLI

SS



समाजाची उभारणी होऊ शकेल अशी कुरूंदकरांची धारणा आहे. 'केल्यानेच होतची आहे' यावर त्याचा विश्वास आहे.

बुवाबाजीचा दार्शनिकपणा समाजाला पोकळ करित आहे. विज्ञानरुपी युगातसुद्धा बुवाबाजी करणा-या साधू संतांचा गवगवा असणे ही फार मोठी शोकांतिका आहे. सत्यसाईबाबा भगवान रजनीस श्री स्वामी युकांतंद महाराज यांनी जे चमत्कार केले, ते विज्ञानाच्या प्रयोगामध्ये टिकू शकत नाही. याशिवाय येशुख्रिस्ता, ज्ञानेश्वर, नामदेव, तुकाराम, महमद पैगंबर यांच्या जीवनाशी निगडीत असलेल्या चमत्कारासही वैज्ञानिक पुरावा नाही. 'धर्म हे तत्त्वतः चमत्काराच्या विरोधी आहे.'¹⁴ यामुळे प्रत्येक धर्मातील लोकांनी चमत्कारापासून दूर राहिले पाहिजे असा कुरूंदकरांनी संदेश देऊन गाडणे महाराजांचे कार्य ख-या दृष्टीने समाजोपयोगी होते. असे प्रतिपादन केले. चमत्काराचे सामाजिक मूल्य शुन्य आहे. कारण चमत्कार करणा-या साधू संताने आपले सामर्थ्य देशाच्या कल्याणासाठी वापरलेले अढळून येत नाही.'¹⁵ यामुळे बुद्धीवाद्यांनी अशा बाबींविरुधी समाज जागरण करण्याची गरज आहे. तरच मानसाची बुद्धी जागृत राहिल. यासाठी कुरूंदकर सदैव प्रयत्नशील राहिले. 'चमत्काराने मानसाची बुद्धी आंधळी होते'¹⁶ परंतु तरीही चमत्कार करणा-या साधूवर लोकांची श्रद्धा असते. याचे प्रमुख कारण मानसाच्या इच्छाप्रवृत्ती होय. खरे म्हणजे चमत्कार करणारे बावा हे समाजमत पांगळे व दुबळे करूण समाजाची उपकमशिलता नष्ट करतात. चमत्कार मागासल्या जीवनाला मागासलेल्या पणातच जाण्याची आत्महानीकार सवय लावतात....¹⁷ बुवाबाजी करणारे साधुसंत हे मानवता द्रोही उद्योग करणारे उद्योगपती आहेत. म्हणून बुद्धीवादी, विवेक आणि विज्ञाननिष्ठ्यांनी अशा दोंगी, दार्शनिक, असत्यवादी चमत्कार करणा-या साधूसंतांचा तिरस्कार केला पाहिजे. असे आग्रही मत कुरूंदकरांनी मांडले आहे.

नरहर कुरूंदकर हे परिपूर्ण स्वातंत्र्याचे पुरस्कर्ते होते. 'माणूस सामाजिक, धार्मिक, आर्थिक, राजकीय गुलामगिरीतून मुक्त झाला पाहिजे. माणसाची मतेही स्वतंत्र ज्ञाती पाहिजे. आणि मानवी समुहच राष्ट्र म्हणून उभे असतात. ते समुहही स्वतंत्र असले पाहिजे.'¹⁸ अशा पध्दतीच्या सर्वांगीण स्वातंत्र्यावर त्याची श्रद्धा होती. ते पुरोगामी विचारप्रणालीतून समाजाकडे पाहत होते.

रित्रयांच्या उन्नती संदर्भात कुरूंदकर अधिक जागृत होते. रित्रयांचे आयुष्य खडतर आहे रित्रयांच्या शिक्षणाला प्राधान्य दिले जात नाही. याची त्यांना खंत होती. ब-याच मुलींना-रित्रयांना त्यांनी विनामूल्य शिकविले. परंतु रित्रयांना केवळ स्त्री म्हणून नौकरीत सवलती मिळाल्यात. त्यांच्यावर दया दाखवावी असे मात्र त्यांना वाटत नसे. कुरूंदकरांच्या ज्या संरक्षणी संबंध होता

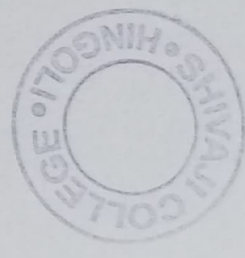
संदर्भ सुची

- 1- भगत दत्ता (संपा), 'कै. नरहर कुरूंदकर स्पृति विशेषक', नांदेड पीपल्स, 1981]i'- 47
- 2- वाडीकर भू द., 'ज्ञानर्षी नरहर कुरूंदकर, नांदेड, संगत प्रकाशन, 2005]पृ. 45
- 3- भगत दत्ता (संपा), 'कै. नरहर कुरूंदकर स्पृति विशेषक', पूर्वावत पृ. 112

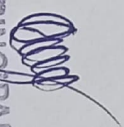
त्या संस्थेत या गोष्टी होणार नाहीत हे ते कटाक्षाने पाहत. रित्रयांनी खुप वाचायलास, लिहायला पाहिजे.'¹⁹ असे त्यांना वाटे. असे कार्य करणा-या ज्या महिला समोर येत त्यांना ते हर परीने मदत करीत होते. मात्र एखादी सामाजिक संस्था, एखाद्या प्रस्थापित मासिकांचे संपादन मंडळ, नाहीतर कुणी कारखानदार, भांडवलदार, पुढारी असे. रित्रयांचा अनादर करणा-यांवर निमिड टिका करायला कुरूंदकरांनी कधी मागेपुढे पाहिल नाही. हे त्यांचे कार्य समाज जागृतीसाठी महत्त्वाचे ठरले. नरहर कुरूंदकरांनी संपूर्ण महाराष्ट्र भर आपल्या वाणीने व लेखनीने लीन दशके समाज प्रबोधन केले. त्यांचे हे कार्य ऐतिहासिकदृष्ट्या महत्त्वाचे आहे.

सारांश

महाराष्ट्रभर लीन दशके आपल्या वाणीने व लेखनीने परखड विचार मांडणारे नरहर कुरूंदकर हे ख-या दृष्टीने-समाज प्रबोधनकार होते. ज्या मातीत, ज्या मानसात, समाजात, व राष्ट्रामध्ये आपण जनतो त्याचे ऋण हे असतातच ते दाईत्व, कर्तव्य, विसरता कामा नाही. या विचाराची त्यांनी सदैव जाणीव ठेवली. परंतु त्यांनाही काही मर्यादा होत्या, कारण प्रत्येक व्यक्तीमध्ये काही दुस-याविषयी पूर्वग्रह, नैरसमज हे असतातच तसे कुरूंदकरामध्येही होते. त्यांची त्यांना जाणीवही होती. याविषयी त्यांनी आपले मत माशा ध्येयवाद या भाषणातून मांडले आहे. मा या रक्तामध्ये काही पूर्वग्रह आहेत ते संपविलेयासाठी मी प्रयत्नशील आहे. ते संपतील असे मला वाटत नाही. तरीही हा झगडा मी करीत आहे. हेच माझे दायित्व व जबाबदारी आहे. या दृष्टीकोणातून त्यांनी समाजातील प्रत्येक व्यक्तीकडे पाहिले आहे, शिक्षक, प्राध्यापकांनी समाज जागृतीच्या कार्यामध्ये अग्रसर असायला पाहिजे. त्याशिवाय समाज परिवर्तन होणे कठिण आहे. फ्रान्समध्ये जे कार्य इ.स. 1789 च्या क्रांतीमध्ये प्राध्यापकांनी, शिक्षकांनी केले तेच कार्य करण्याची गरज आज महाराष्ट्राला, देशाला आहे. नरहर कुरूंदकरांचे सामाजिक लेखन हे वरवरचे नसून कोणत्याही विषयाच्या अगदी मुळाशी जाउन त्या विषयाचा त्यातील सर्व बारकाव्यासह अभ्यास करण्याची त्यांची पध्दत मार्मिक आहे. समाजातील विविध प्रश्नावर त्यांनी चिंतन-मनन करून मांडलेले विचार हे केवळ बुद्धीवाद्यांची बौध्दिक कसरत म्हणून उपेक्षा करण्याजोगे नाहीत. हे कुणालाही मान्य करावे लागेल. कुरूंदकरांनी आपल्या लेखणी व वाणीद्वारे सतत समाजप्रबोधनाचे कार्य कोणाची भीड-भाड न बाळगता केले. त्यांचे जीवन म्हणजे एक महान यज्ञच आहे. असे म्हणने वागणे ठरणार नाही. त्यांच्या समाजप्रबोधनाच्या कार्यावरून ते मराठवाड्याचे, महाराष्ट्राचे मानविद् होते. वैचारिक चळवळीचे अग्रणी व आग्रही होते हे दिसून येते.



- 4- किल्ला पृ. 125
- 5- किल्ला पृ. 127
- 6- भगत दत्ता, (संपा) 'कै. नरहर कुरुंदकर स्मृति विशेषांक', पूर्वोक्त पृ. 49
- 7- कुरुंदकर नरहर, 'जागर', पुणे, देशमुख आणि देशमुख कंपनी, 2005 i'-20 (प्रस्तावना)
- 8- भगत दत्ता (संपा), 'कै. नरहर कुरुंदकर स्मृति विशेषांक', पूर्वोक्त पृ. 50
- 9- जोशी, द. पं. साधन नलिनी (संपा), 'भोदातरीचे कैलास लेणे', आंध्रप्रदेश, मराठी साहित्य परिषद, 12 नोव्हें 1983 पृ. 200
- 10- कुरुंदकर नरहर, 'यात्रा', नांदेड, शारदा प्रकाशन, जूले 1972, पृ. 49&77
- 11- कुरुंदकर नरहर, 'भजन' पुणे विद्या प्रकाशन पृ. 7&12
- 12- कुरुंदकर नरहर, 'वाटा माझया-तुझया' राष्ट्रसेवादल प्रकाशन, जाने 1972 पृ. 51
- 13- भगत दत्ता, (संपा), 'कै. नरहर कुरुंदकर स्मृति विशेषांक', पूर्वोक्त पृ. 54
- 14- कुरुंदकर नरहर, 'यात्रा', पूर्वोक्त पृ. 111
- 15- किल्ला, पृ. 115
- 16- किल्ला, पृ. 117
- 17- किल्ला, पृ. 118
- 18- किल्ला, पृ. 128
- 19- कुरुंदकर नरहर, 'शिवरात्र', पुणे, इंद्रायणी साहित्य प्रकाशन, ऑगस्ट 2001 (प्रस्तावणा)


PRINCIPAL
Shivaji College, HINGOLI